

Leoš Heger
ministr zdravotnictví

V Praze dne 26.4. 2011
Č. j.:32396/2011

Vážený pane předsedo,

mrzí mne, že si moje slova vykládáte jako snahu ohrožovat něčí životy. Věřte, že při úvahách na téma záchrany života v mezních stavech se vždy snažím primárně celý problém nahlížet v etické rovině. Zároveň je nicméně třeba upozornit na to, že jak se hranice moderní medicíny stále posouvají, otázky související právě s udržováním života v mezních stavech se budou dostávat stále více do popředí, neboť udržení organismu při životě, nicméně ve vegetativním stavu, bude možné i za situací, které jsou obvykle považovány za se životem neslučitelné.

Co se týče Vaší výtky ohledně prioritizace ekonomického hlediska, nemyslím si, že bych někdy jakkoliv stavěl, ať už v roli ministra či jako lékař, ekonomické hledisko nad posláním lékaře léčit. Rovněž je jistě obtížně představitelné, aby jakýkoliv ministr na systémové úrovni rozhodoval o způsobu léčby a její případné terminaci či přechodu k paliativní léčbě v jakémkoliv partikulárním případě. Takovéto rozhodnutí bude vždy příslušet konkrétnímu ošetřujícímu lékaři (popřípadě samozřejmě pacientovi).

Na druhé straně nelze popřít, že ekonomické a etické hledisko na systémové úrovni spolu souvisí. Je faktem, že stejně jako každý jiný stát může i Česká republika vydávat jen omezené množství financí na zdravotnictví. Zároveň pokrok v mnoha oblastech medicíny je takový, že prostě není možné nakoupit ve všech oblastech vždy ty nejspičkovější technologie. Na to nemá žádná společnost na světě.

Jelikož jsem zodpovědný do velké míry za finance ve zdravotnictví, je mojí povinností mimo jiné rozvažovat, kam alokovat prostředky tak, aby byly využity nejúčelněji a pomohly co nejvíce zkvalitnit život co největšímu počtu lidí. Zde se etická rovina potkává s rovinou ekonomickou. V této souvislosti je třeba poznamenat, že co se neonatologie a příbuzných oborů týče, Česká republika je na špičce (velmi nízká kojenecká úmrtnost). Logicky tedy i relativně velké další investice jdoucí tímto směrem mohou pomoci v poměrně malém množství případů. Na druhou stranu existují stále oblasti, ve kterých má Česká republika značné rezervy – za všechno jmenujme právě péči o seniory, osoby se zdravotním postižením apod. Oblastí, ve kterých ke světové špičce nepatříme, by se

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

jistě dalo nalézt více. Moji poznámkou tedy neberte jako nějakou snahu likvidovat předčasně narozené děti, ale jako součást legitimní debaty o nasměrování finančních toků pro další investice ve zdravotnictví.

S pozdravem

Bc. Václav Krása
Národní rada osob se zdravotním postižením ČR
Partyzánská 7
170 00 Praha 7

Palackého náměstí 4, 128 01 Praha 2
tel./fax: +420 224 97x xxx, e-mail: xxx@mzcr.cz, www.mzcr.cz